

JUAN CAL
LA PEIXERA

Correu electrònic: jcal@segre.com · Twitter: @jcalsegrecom · Facebook: www.facebook.com/juanca11/

Aigua i prosperitat

ELEMENT TRANSFORMADOR, aquest és el títol sota el qual s'empara una jornada de reflexió al voltant del paper transformador que té l'aigua en una societat com la contemporània. Historiadors, geògrafs, enginyers i les diferents parts afectades, des de l'Administració fins a les empreses gestores, passant pels usuaris, sense oblidar els mitjans de comunicació, es reuneixen avui a la Casa Canal de Mollerussa (on millor?), sota l'auspici de la Diputació de Lleida i Agbar, per reflexionar sobre una realitat que es va posar de manifest de forma dramàtica durant l'episodi de sequera viscut a Catalunya durant l'estiu del 2008. Un creixement desmesurat sense preveure els recursos necessaris, un conflicte entre actors i fins i tot entre territoris, la imperícia de l'Administració a l'improvisar solucions a correcció i, finalment, la salvació d'una pluja miraculosa van ser els condiments d'una situació que obliga a reflexionar en comú sobre els èxits i els desequilibris de Catalunya, on es concentra el creixement econòmic i on hi ha els recursos naturals que permeten i poten-

Administració, usuaris, gestors i especialistes debaten durant la jornada d'avui sobre l'aigua com a element transformador

cien aquest creixement. Al cap i a la fi, és una cosa que passa des de fa més de 100 anys (potser els 150 que fa que rega el canal d'Urgell) i que ha permès a la gran conurbació de Barcelona assegurar-se prou aliments, energia i aigua per convertir-se en el que és avui, una de les ciutats més pròsperes i atractives del món. El repte és compartir aquesta prosperitat i distribuir-la entre aquells als quals sempre els toca la pitjor part.

PERE AYGUADÉ
DEL QUE SEMBLA I EL QUE ÉS

El nostre Emili

ELS CONTES de sempre i els d'ara, la vida escrita o dibuixada, les aventures que fan volar l'imaginari per escapar de la trista realitat i les que no ens deixen oblidar les vergonyes de la quotidianitat d'ahir, d'avui i, desgraciadament, les repeticions pel demà, són el meu aliment més preuat. Milers de llibres de tot tipus omplen els prestatges de casa i es converteixen en els companys fidels que m'han fet la vida més agradable, fèrtil i suportable, i per això, estimo tant els genis que els han escrit i especialment aquells que han aconseguit sorprendre'm a mi mateix acarant un llibre al final de la lectura. És tanta la satisfacció després d'acabar un llibre extraordinari, que resto un temps assegut acompanyat del meu amic, somiant despert i feliç. No hi ha res que doni tant per tan poc. Com si no te n'adonessis, a més, has après, has conegut, has viscut, has somiat, has fet tot el que has volgut, ja que un llibre et permet solcar els camins més impossibles, descobrir vides desconegudes, conèixer fets extraordinaris, obrir finestres a la llibertat, mostrar el futur i, fins i tot, demostrar que no saps res i

que necessites aprendre, i molt. Quan vaig comprar *Pa negre*, el seu títol em recordava les històries explicades per la padrina d'aquell temps i d'aquell pa que no era blanc. Em semblava impossible que algú es pogués menjar un pa negre, fins que en els nostres dies he descobert que la modernitat i l'obsessió per la salut han omplert les prestatgeries de les fleques de pans de tots els colors. Quan el 1931, García Lorca inaugurava la biblioteca de Fuente Vaqueros, com un fet extraordinari, per estrany i quasi únic, explicava en el seu discurs que si ell estigués desvalgut, faria bona la dita de *no tan sols de pa viu l'home* i al pidolar, demanaria mig pa i un llibre. En aquell discurs, hi afegia: "Bien está que todos los hombres coman, pero que todos los hombres sepan." El nostre Emili ens ha deixat, però el seu ensenyament perdurarà, romandrà com un tresor en aquells que estimem els llibres, i a l'acabar-ne un, potser ens vindrà a la memòria la seva imatge de bon home amb la bona gent, consagrat amb els carallots, mestre amb tots i escoltarem com ens diu: "Que foooooorrrt, el que està passant."

SEGRE

DIARI SEGRE SLU

Robert Serentill Utgés
president.

Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas, Anna Gómez i
Marsol i Glòria Farré Lorente
subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret redactors en cap.

Seccions:

Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Jordi Gabernet Castelló (comarques), Josep Grau Santesmasses (societat), Eva Martínez Muruaga (economia) i Albert Samper Ros (edició en català). Secretària de redacció: Maria Terré i Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com @redaccio@segre.com

Producció sense transformació

Lleida és una potència ramadera fins al punt que som la primera província de tot l'Estat en producció de porcí, amb una cabanya superior als tres milions i mig de porcs. És una dada que convidaria a l'optimisme si no fos perquè tot just la meitat d'aquesta producció se sacrifica a la província, i això gràcies al potencial de la Corporació Alimentària Guissona, que al seu complex de La Closa sacrifica el 70 per cent de tot el porcí que arriba a un escorxadador lleidatà. La dada il·lustra la feblesa del cicle ramader lleidatà: tenim aquí les granges, criem els porcs, però quan són aptes per al sacrifici són traslladats a altres comarques, on altres escorxadors creen els seus productes, rendibilitzen les seues marques i multipliquen el valor afegit.

Aquí ens quedem com a criadors i grangers, i els que transformen i comercialitzen i s'emporten la major part del benefici són en altres comarques. És significatiu que a la província de Barcelona o a la de Girona se sacrificuin cinc vegades més porcs que a Lleida i que Salamanca, Múrcia i fins i tot Màlaga superin Lleida en el rànquing de sacrificis de porcí, en una estadística que encara seria més escandalosa sense la puixança de la CAG. Caldria preguntar-se per què a Lleida han hagut de tancar els escorxadors existents, per què no hi ha hagut iniciatives per fomentar la transformació del porcí i per què resulta rendible traslladar els animals a Barcelona o a Girona i no incentivar aquí la transformació. S'ha parlat durant anys, des de la conselleria d'Agricultura, amb successius titulars, de crear una Illa Càrnia a la província aprofitant els escorxadors existents o intentant reactivar-los; s'han encarregat informes i projectes, sense més resultats que les estadístiques publicades, i aquí continuem carregant amb els inconvenients de la producció i sense aprofitar-nos dels avantatges i la riquesa que comporta la transformació. Sembla evident que des de la perspectiva lleidatana no s'han aprofitat les nostres potencialitats ramaderes, perquè no és només el porcí el que presenta un desfasament entre la producció i el sacrifici, sinó que també es pot estendre a la resta de la ramaderia amb l'única excepció de les aus. En tota la resta, a Lleida assumim el treball més dur sense accedir als beneficis.

Alfredo Lamana Ramírez director comercial.

Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.

Josep Pon i Botarda cap de publicitat.

Eva Miranda i Cos cap d'administració.

Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.

Carles Duran Codina cap de producció.

Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.

José Antonio Negro Morcillo cap de sistema.

Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031.

Publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Ap. de correus: 543.

Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Delegacions: LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TÀRREGA. Xavier Santesmasses (delegat). Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

A LA XARXA

@cot_julia (Júlia Cot)

«ÚLTIMA HORA. La prima de risc de les illes Salomó es dispara.»

@xriunoticias (Xavier Rius)

«El problema no és que a Rajoy l'hagin confós amb el PM de les illes Salomó, sinó que ell no ho sabia perquè no sap anglès.»

@Jofre Llombart (Jofre Llombart)

«Als que critiqueu Laporta: A Eurovegas, què us penseu que faran, recitar Salvat-Papasseit?»

@lfoix (Lluís Foix)

«No som els de la festa, la disbauxa i els toros. No, som els d'Eurovegas.»

@mariadelamiel (Maria Muñoz)

«La caiguda de Twitter ahir a la tarda és la primera retallada després de conèixer-se l'import que necessitarem per rescatar la banca.»

@FerranMontardit (Ferran Montardit)

«Ahir, la Paeria va posar xarxes noves a les porteries del camp de futbol sala de la plaça Maria-Mercè Marçal. Avui no hi són.»

LES PERLES DEL DIA

«No tinc consciència d'haver fet res dolent, però la situació era insostenible»

CARLOS DÍVAR

EXPRESIDENT DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL DEL TRIBUNAL SUPREM

«El PP voldria una Lleida en blanc i negre com la 'Calle Mayor' de Juan Antonio Bardem»

ÀNGEL ROS
ALCALDE DE LLEIDA

«Són viatges? Sí, però no per posar una tovallola i prendre un daiquiri. És una campanya contra un defensor 'regional'»

RAFAEL RIBÓ
SÍNDIC DE GREUGES